

בית המשפט העליון

רע"א 1518/17

כבוד השופט ע' פוגלמן

לפני:

ד"ר עמוס בוחניק

המבקש:

נגד

פרקליטות המדינה
המחלקה האזרחית

16-02-2017

ה ת ק ב ל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

המשיב:

בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופטת ש' דותן) בעש"א 43930-10-16
מיום 31.1.2017

עו"ד רמי בובליל; עו"ד רינת בובליל

בשם המבקש:

החלטה

1. המבקש לפניי הוא רופא שיניים. המבקש הורשע בשנת 2013, בין היתר, בשורת מקרים של קבלת דבר במרמה בסכומים מצטברים של 10 מיליון ש"ח, וכפועל יוצא נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל אשר רוצו בדרך של עבודות שירות. עוד נגזרו עליו מאסר על תנאי וקנס כספי. בהמשך להרשעה האמורה הוגשה נגד המבקש קובלנה לפי סעיף 45(5) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן: הפקודה), שעניינה בהרשעה פלילית שאינה קשורה לתחום עיסוקו של המבקש כרופא שיניים. בהחלטת הוועדה לפי סעיף 47 לפקודה (להלן: הוועדה), שדנה בקובלנה, נלקח בחשבון הזמן הרב שחלף מאז קרות האירועים נושא ההרשעה; ההערכה הרבה שלה זכה המבקש בעבודתו המקצועית; והעובדה שהוא לא היה "הרוח החיה" בפרשה נושא הרשעתו. יחד עם זאת, ובשים לב לחומרה הרבה שיש ליחס למעשי המבקש, המליצה הוועדה להתלות את רישיונו של המבקש לתקופה של שלושה חודשים. ביום 5.10.2016 אימץ השופט (בדימוס) א' סטרשנוב – שלו הואצלו הסמכויות המוקנות לשר הבריאות בענייני משמעת לפי סעיף 45 לפקודה – את המלצת הוועדה, וקבע כי רישיונו של המבקש יותלה לתקופה של שלושה חודשים החל מיום 15.11.2016. המבקש ערער על ההחלטה האמורה ובצר זאת ביקש לעכב את כניסתה לתוקף. ביום 21.11.2016 נעתר בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט מ' יפרח) לבקשה;

וביום 31.1.2017 דחה בית המשפט (כב' השופטת ש' דותן) את הערעור גופו. נקבע כי השופט (בדימוס) א' סטרשנוב שקל את מכלול הנחונים שהוצגו לפניו, ובעיקר נתן משקל לעובדה שההרשעה הפלילית אינה קשורה לעיסוקו של המבקש ולחלוף הזמן מאז שסיים המבקש לרצות את עונשו. בצד זאת עוכבה כניסתה לתוקף של התליית הרישיון עד ליום 22.2.2017. בנתון לכך נדחה הערעור.

2. מכאן הבקשה שלפניי, שבצידה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע. בתמצית, טענת המבקש היא כי דין ההחלטה להתבטל נוכח הפגיעה החמורה בפרנסתו ובשמו הטוב. נטען כי המבקש הוא אדם נורמטיבי אשר נקלע ל"התנהלות עסקית שגויה, משוללת זיקה למשלח ידו [...] ומהווה מעשה חריג מאוד באורח חייו". לתמיכה בטענות אלו צירף המבקש העתק עדויות המעידות על מידותיו הטובות אשר צוטטו בגזר הדין בעניינו. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי לא נימק את פסק הדין כדבעי; ושגה כשבחן אך את סבירות ההחלטה על התליית רישיונו. עוד צוין כי ההחלטה בעניינו אינה מידתית, שכן המבקש מטפל במספר רב של מטופלים הנזקקים לשירותיו ושיפגעו מהתליית רישיונו. דברים אלה מתחדדים, כך הטענה, שעה שהמעשים שבגינם הורשע התרחשו לפני למעלה מ-5 שנים והם אינם קשורים לעיסוקו כרופא שיניים.

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, אמת המידה הנהוגה לבחינת בקשות שנטובות על החלטות שנתקבלו בהליכים כבעניינו של המבקש היא זו הנהוגה אשר למתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" – היינו, רשות תינתן מקום שבו מעלה הבקשה שאלה החורגת מעניינם הצר של הצדדים למחלוקת (רע"א 7022/16 שיפטן נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, פסקה 5 (11.12.2016); רע"א 3552/10 אל סלאם נ' שר הבריאות, פסקה 6 (25.1.2011); רע"א 9312/08 גולדנברג נ' שר הבריאות, פסקה 11 (9.11.2008)). הבקשה דנן אינה באה בגדרי אמת המידה האמורה, וזאת אף אם אניח כי יש מקום להחיל אמת מידה "מרוככת" יותר בבקשות ככגון דא (רע"א 1639/15 זקוטסקי נ' (בדימוס) אמנון סטרשנוב, פסקה 18 (21.4.2015)). טענות המבקש נוגעות לנסיבות הפרטניות והן מופנות כלפי חומרת העונש המשמעתי שהושת עליו וזאת בשים לב לפרק הזמן שחלף מאז שביצע את המעשים שבגינם הורשע, ולכן שאלה לא היו קשורים בתפקידו כרופא שיניים. טענות אלו נשקלו על ידי הוועדה ועל ידי השופט (בדימוס) א' סטרשנוב, שהחלטתו אושרה על ידי בית המשפט המחוזי. משכך, לא ראיתי ליתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" לפני בית משפט זה.

הבקשה נדחית אפוא ובצידה נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט בשבט התשע"ז (15.2.2017).

ש ו פ ט

הנתק במוף לשינויי עריכה וניסוח. 17015180_M01.doc דצ
מרכז מידע, טל 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.gov.il